

Die Psyche

von

'Billy' Eduard Albert Meier

Psychika

"Billy" Eduard Albert Meier

Preložila z nemeckého originálu:

PhDr. Viera Huttová PhD.

COPYRIGHT UND URHEBERRECHT 1973/1979/1994 BY 'Billy' Eduard Albert Meier, 'Freie Interessengemeinschaft für Grenz- und Geisteswissenschaften und Ufologiestudien', Semjase-Silver-Star-Center, CH-8495 Hinterschmidrüti ZH. Alle Rechte vorbehalten für Fotos, Dias, Filme und Schriften usw. Kopieren, Veröffentlichen, Nachdruck und Vortragsverwendung usw. auch auszugsweise nur mit schriftlicher Genehmigung des Copyright-Inhabers. Erschienen im Wassermannzeit-Verlag, 'Freie Interessengemeinschaft', Semjase-Silver-Star-Center, CH-8495 Hinterschmidrüti ZH. Druck: Printing Service, D-86 165 Augsburg

Vydavateľ:
Richard Lunter - Kicom
IČO: 33826781
adresa: Súhvezdná 4, 821 02 Bratislava
email: richardlunter@zoznam.sk
www.bobooks.sk

ISBN 978-80-969949-0-8

Z nemeckého originálu preložila: PhDr. Viera Huttová PhD.

COPYRIGHT A AUTORSKÉ PRÁVO 1973/1979/1994 - "Billy" Eduard Albert Meier, "Slobodné záujmové združenie pre hraničné a humanitné vedy a ufologické štúdie" so sídlom v Semjase-Silver-Star-Center, Švajčiarsko 8495 Hinterschmidrüti. Všetky práva pre fotografie, diafilmy, filmy, kópie, zverejnenia, opätovné vytlačenie a použitie na prednášky a to i častí diela iba na základe písomného povolenia vlastníka autorských práv. Vyšlo vo vydavateľstve Wassermann, Slobodné záujmové združenie Semjase-Silver-Star-Center, Švajčiarsko 8495 Hinterschmidrüti. Tlač: Printing servis, Nemecko 86 165 Augsburg

Gedächtnis

Das Gedächtnis ist ein materieller Block und Faktor des materiellen Bewusstseins, das bei Mensch und Tier und bei anderen gedächtnisbesitzenden Lebensformen die Fähigkeit aufweist, Wahrnehmungen aller Art sowie Erfahrungen, Erlerntes, Erlebtes, Gehörtes, Gefühltes und durch das Sinnvermögen aufgenommene Informationen aller Art zu speichern und später dem Materiell-Bewusstsein wieder zu vergegenwärtigen. Also vermag das Gedächtnis früher gespeicherte Informationen aller Art je nach Belieben der betreffenden Lebensform wiederzugeben, wobei das Materiell-Bewusstsein jenen notwendigen Faktor darstellt, der durch entsprechende Abrufimpulse an das Gedächtnis dieses dazu veranlasst, die gewünschten und darin gespeicherten Informationen freizugeben, die dann direkt aus dem Gedächtnis in das Materiell-Bewusstsein gelangen und der Lebensform somit bewusst werden.

Das Gedächtnis ist fähig, jegliche Art von Informationen zu speichern, so also z.B. Wahrnehmungen, Erfahrungen, Erlerntes und Erlebtes rein materieller Form wie aber auch halbmaterieller und rein psychischer, gefühlsmässiger oder sinnvermögender Form. Auch die in den halbmateriellen Psyche-Gefühlsbereich ausgestrahlten Empfindungsimpulse des geistigen Empfindens werden durch das Feingefühl vom Gedächtnis registriert und in diesem gespeichert, wodurch es z.B. dem Menschen möglich wird, durch das Gedächtnis auch im Materiell-Bewusstsein Empfindungen aus dem Geist-Empfindungsbereich aufzunehmen.

Da das Gedächtnis ein rein materieller Faktor des materiellen Bewusstseins darstellt, so ist dieses also auch vergänglich und dem Werden und Vergehen eingeordnet. Das bedeutet, dass das Gedächtnis mit dem Tode der Lebensform aufhört in materieller Form zu existieren. Das bedeutet nun aber in keiner Art und Weise, dass die gespeicherten Informationen ebenfalls einfach erlöschen würden, denn diese werden wahrheitlich impulsartig in Schwingungsform bereits resp. zugleich mit der Speicherung im Gedächtnis an die Speicherbänke (Akasha Chronik) über-

Pamät'

Pamät' je materiálny blok a faktor materiálneho vedomia, ktorý má u človeka, zvierat a iných pamät' vlastniacich životných foriem schopnosť ukladať vnemy akéhokoľvek druhu ako i skúsenosti, to čo bolo naučené, zažité, počuté, pocitované a informácie zachytené prostredníctvom zmyslov a neskôr ich materiálnemu vedomiu opäť sprítomniť. Pamät' teda môže predtým uložené informácie akéhokoľvek druhu podľa želania zodpovedajúcej životnej formy reprodukovať, pričom materiálne vedomie predstavuje onen potrebný faktor, ktorý prostredníctvom zodpovedajúcich impulzov odvolávajúcich sa na pamät' ju prinúti k tomu, aby uvoľnila želané a v nej uložené informácie, ktoré sa potom dostanú priamo z pamäti do materiálneho vedomia a tým sa stávajú pre životnú formu uvedenými.

Pamät' je schopná ukladať každý druh informácií, tak napr. vnemy, skúsenosti, naučené, počuté a zažité a to čisto materiálnej povahy ako i tiež polomateriálnej a čisto psychickej, pocitovej alebo zmyslovej povahy. Tiež pocitové impulzy duševného pocitovania vyžarované do polomateriálnej psychicko-pocitovej oblasti sú prostredníctvom citlivosti pamäte registrované a v nej ukladané, prostredníctvom čoho je napr. človeku umožnené na základe pamäti tiež v materiálnom vedomí zachytávať pocity z duševno-pocitovej oblasti.

Pretože pamät' predstavuje čisto materiálny faktor materiálneho vedomia, je táto teda tiež pominuteľná a je zaradená ku kategóriám vzniku a zániku. To znamená, že pamät' prestane smrťou životnej formy existovať. To ale neznamená, že uložené informácie budú tiež jednoducho vymazané, lebo tieto sú odovzdávané primerane impulzom vo forme záchvevov do zásobného banku (Akasha Chronik) súčasne s ukladaním do pamäti, prostredníctvom čoho sú prakticky preformované k večnej trvanlivosti a stálosti. Až

mittelt, wodurch sie praktisch zur ewigen Haltbarkeit und Beständigkeit umgeformt werden. Dadurch erst wird es auch möglich, dass Rückerinnerungen jeglicher Art in späteren Leben wieder wach werden, wenn ein Mensch z.B. reinkarniert hat und durch seinen neuen Körper über ein neues und frisches Gedächtnis verfügt, das er während seines Lebens wieder neu formt und darin unzählbare neue Informationen speichert.

Sehr zu beachten ist, dass das Gedächtnis vom ersten Lebenstage einer Lebensform an bis zu deren Ende durch den materiellen Tod immer gleich hochleistungsfähig bleibt und keinerlei Einbusse im Bezüge auf die Gedächtnisstärke aufweist. Kommen jedoch trotzdem 'Gedächtnistrübungen' zustande, wie das vielfach der Fall ist beim Menschen, dann stellt das nicht eine Trübung oder ein Nachlassen des Gedächtnisses dar, sondern es handelt sich einzig und allein darum, dass vom Bewusstsein aus das Gedächtnis nicht mehr angesprochen werden kann, weil das materielle Bewusstsein eben vollgepfropft ist mit Dingen und Undingen, die eine Kommunikation mit dem Gedächtnis verhindern. So wird das Gedächtnis vom Bewusstsein her praktisch mit Unrat und Unbill überlagert, wodurch die gegenseitige Kommunikation zusammenbricht. Die Gründe der Kommunikationsstörung und Kommunikationsverhinderung durch das Materiell-Bewusstsein können vielerlei Art sein, jedoch sind sie immer derart geformt, dass sie eine Verbindung mit dem Gedächtnis verhindern. Tiefe Trauer oder physische Schmerzen können so also ebenso den nachteiligen Faktor bilden und die Verständigung zwischen Bewusstsein und Gedächtnis stören, wie auch Sorgen und Kummer, Liebe und Hass, Bewusstseinsverwirrung, psychische Not und Krankheit, bewusstseinsmässige Liederlichkeit und Mutwilligkeit, Hörigkeit, Bewusstseinstrübung durch Alkohol, Drogen, Medikamente und Nikotin usw. usf. Niemals ist es also das Gedächtnis selbst, das in seiner eigenen Leistungsfähigkeit beeinträchtigt würde, sondern bei einer Gedächtnisschwäche trägt immer das Materiell-Bewusstsein die Schuld daran, weshalb die gedächtnisschwächenden Faktoren stets einzig und allein beim materiellen Bewusstsein zu suchen sind, das mit Unrat und Unbill usw. die Kommunikation mit dem Gedächtnis herabsetzt oder gar völlig verhindert.

prostdredníctvom toho stáva sa tiež možným, že spomienky akéhokoľvek druhu sa v neskoršom živote znovu prebúdzajú, keď človek napr. reinkaroval a prostredníctvom jeho nového tela disponuje novou a čerstvou pamäťou, ktorú on počas jeho života znovu nanovo formuje a ukladá do nej nespočítateľné nové informácie.

Veľmi musí byť prihliadané na to, že pamäť zostáva od prvého dňa života istej životnej formy až do jej konca prostredníctvom materiálnej smrti rovnako schopná vysokého výkonu a nevykazuje žiadne straty vo vzťahu k sile pamäti. Ak však napriek tomu príde k "zakaleniu pamäti", ako je to často prípad u človeka, potom to nepredstavuje zakalenie alebo oslabnutie pamäti, ale jedná sa jedine o to, že pamäť nemôže byť viac zo strany vedomia oslovená, pretože materiálne vedomie je napchaté vecami a nevecami, ktoré zabraňujú komunikácii s pamäťou. Tak je pamäť zo strany vedomia prakticky prekryvaná nečistotou a príkorím, čím vzájomná komunikácia stroskotáva. Príčiny rušenia komunikácie a jej zamedzenia prostredníctvom materiálneho vedomia môžu byť rozličného charakteru, avšak vždy sú formované takým spôsobom, že zamedzia spojenie s pamäťou. Hlboký smútok alebo psychické bolesti môžu tak isto tvoriť nevýhodný faktor a rušiť dorozumievanie sa medzi vedomím a pamäťou, ako i tiež starosti a zármutok, láska a nenávisť, pomätenosť vedomia, psychická núdza a choroba, uvedomovaná nedbanlivosť a svojvôľa, poddanosť, zakalenie vedomia alkoholom, drogami, liekmi a nikotínom atď. Nikdy to teda nie je iba pamäť samotná, ktorá je obmedzovaná v jej vlastnej výkonnosti, ale pri slabosti pamäti nesie vždy materiálne vedomie vinu na tom, prečo sa faktory oslabujúce pamäť musia vždy hľadať jedine u materiálneho vedomia, ktoré nečistotou a príkorím atď. komunikáciu s pamäťou brzdí alebo ju úplne zamedzuje.

Pamäť nie je tiež faktor toho, že by po smrti fyzickej formy vlozenej do duševnej oblasti túto opustila za tým účelom, aby sa po naj-

Das Gedächtnis ist also auch nicht ein Faktor dessen, dass dieses mit dem physischen Tode der Lebensform diese in den Geistbereich eingebettet verlassen würde, um nach der nächsten Inkarnation wieder aktiv zu werden. Das Gedächtnis des materiellen Bewusstseinsbereiches bildet einen materiellen Block und Faktor für sich, der auf rein materiellen Prinzipien und Grundlagen beruht, wie dies auch für das materielle Bewusstsein gilt. Wohl weist der Geistbereich selbstverständlich ein Gegenstück geistiger Form auf, doch haben die beiden Gedächtnisformen nichts miteinander zu tun, denn sie sind ihren eigenen Bewusstseinsformen eingeordnet und haben keinen direkten Kontakt miteinander, so also das geistige Gedächtnis einzig und allein dem geistigen Bewusstsein zugeordnet ist, während das materielle Gedächtnis zum Block des materiellen Bewusstseins gehört. Daraus geht hervor, dass das materielle Bewusstsein also keine Jenseitswanderung vornimmt und dazu auch nicht fähig wäre, sondern dass es tatsächlich mit dem Tode des physischen Körpers ebenfalls vergeht.

Da das Gedächtnis auch mit den Gefühlen resp. mit dessen Informationen versorgt wird, so ergibt sich daraus, dass durch das Gedächtnis jeweils auch die gegenwärtigen Erlebnisse als charakteristische gefühlshafte Tönungen auftreten, was den sogenannten intentionalen Aspekt des Gedächtnisses ergibt. Früher Erlebtes kann daher bei einer späteren Erinnerung mit überaus unterschiedlichen und sehr vielfältigen Gefühlstönungen wiedererlebt werden.

Das Gedächtnis ist in sich selbst als Dreierfaktor zu sehen, der aus einem Ultrakurzzeit-Gedächtnis (UZG) sowie aus dem Kurzzeit-Gedächtnis (KZG) und dem Langzeit-Gedächtnis (LZG) besteht. Diese drei Gedächtnis-Formen üben drei verschiedene Funktionen aus, die folgendermassen zu beschreiben sind:

Das Ultrakurzzeit-Gedächtnis nimmt Informationen auf, die in etwa bis zwanzig Sekunden abrufbar sind, wonach sie dann 'abgelegt' und soweit 'vergessen' werden, dass sie nur noch mit ungeheurer Mühe wieder abgerufen

bližšej inkarnácii stala opäť aktívnou. Pamäť oblasti materiálneho vedomia tvorí sama o sebe materiálny blok a faktor, ktorý spočíva na čisto materiálnych princípoch a základoch, tak ako to platí i pre materiálne vedomie. Zaiste je duševná oblasť samozrejme doplnkom duševnej formy, avšak predsa obe formy pamäti nemajú navzájom nič spoločné, lebo sú priradené ich vlastným formám vedomia, tak je teda duševná pamäť priradená jedine k duševnému vedomiu, pokým materiálna pamäť patrí k bloku materiálneho vedomia. Z toho vyplýva, že materiálne vedomie nerobí žiadne putovanie na druhý svet a nebolo by toho ani schopné, ale sa skutočne so smrťou fyzického tela pomíne.

Pretože pamäť je tiež pocitmi resp. s ich informáciami zásobovaná, tak vyplýva z toho, že prostredníctvom pamäti práve aj súčasné zážitky vystupujú ako charakteristické pocitové zafarbenia, z ktorých vyplýva takzvaný intencionálny aspekt pamäti. Predtým prežité môže byť preto pri neskoršej spomienke opäť prežívané s rozličnými a veľmi rozmanitými pocitovými zafarbeniami.

Pamäť samu osebe treba vidieť ako trojfaktor, ktorý pozostáva z ultra-krátkodobej pamäti (UZG), ako i z krátkodobej pamäti (KZG) a dlhodobej pamäti (LZG). Tieto tri formy pamäti vykonávajú tri rozličné funkcie, ktoré môžu byť popísané nasledovným spôsobom:

Ultra-krátkodobá pamäť zachytáva informácie, ktoré sú asi do dvadsiatich sekúnd vyvolateľné, po čom sú potom "odložené" a sú do takej miery "zabudnuté", že môžu byť späť vyvolané a môžu sa dostať do vedomia iba s nesmiernou námahou, ak sa to ešte vôbec podarí.

Krátkodobá pamäť ukladá spravidla informácie iba nanajvýš asi do 2 hodín, pričom je treba

werden und ins Bewusstsein gelangen können, wenn dies überhaupt noch gelingt.

Das Kurzzeit-Gedächtnis speichert in der Regel Informationen nur bis höchstens ca. 2 Stunden, wobei jedoch zu beachten ist, dass das Kurzzeit-Gedächtnis durch Stoffe negativ beeinflusst werden kann, wodurch dieses praktisch blockiert wird und zugleich keine Übernahme/Übergabe an das Langzeit-Gedächtnis stattfindet. Solche Stoffe sind vielerlei Art, wie z.B. das Antibiotikum Puromycin, die die Eigenschaft haben, die Verbindung (Synthese) der Ribonukleinsäure (RNS) zu blockieren.

Das Langzeit-Gedächtnis nimmt Informationen aller Art auf, die lebenslang gespeichert werden. Die Informationsaufnahme aus dem Kurzzeit-Gedächtnis kann jedoch beeinträchtigt oder verhindert werden, wie bereits erklärt wurde, wenn gewisse Stoffe ins Spiel kommen, die die Proteinsynthese blockieren. Dies tritt jedoch nur in Erscheinung für Übergaben-Übermittlungen von Informationen aus dem Kurzzeit-Gedächtnis an das Langzeit-Gedächtnis. Bereits im Langzeit-Gedächtnis gespeicherte Informationen aller Art werden nicht davon betroffen.

Das Gedächtnis sitzt im Grosshirn. Was dabei wissenschaftlich erwiesen sein dürfte ist das, dass die Zellen der Grosshirnrinde für die Bewahrung bewusster Gedächtnis-Inhalte in spezieller Form zuständig sind, während der Hippokampus, einer der entwicklungsgeschichtlich ältesten Teile des Grosshirns, massgebend für die Übernahme von allen Informationen aus dem Kurzzeit-Gedächtnis in das Langzeit-Gedächtnis verantwortlich

brať do úvahy, že krátkodobá pamäť môže byť negatívne ovplyvňovaná prostredníctvom látok, čím je táto prakticky blokovaná a zároveň sa neuskutočňuje predávanie a preberanie do dlhodobej pamäti. Také látky sú rôzneho druhu, ako napr. antibiotikum Puromycin, ktoré majú tú vlastnosť, že blokujú spojenie (syntézu) ribonukleonovej kyseliny (RNS).

Dlhodobá pamäť zachytáva informácie všetkých druhov, ktoré sú doživotne ukladané do pamäti. Zachytenie informácií z krátkodobej pamäti môže byť však obmedzené alebo zamedzené, ako už bolo vysvetlené, ak prídu do hry isté látky, ktoré blokujú syntézu proteínov. Toto sa však zjavuje iba pri predávaní a sprostredkovaní informácií z krátkodobej pamäti do dlhodobej pamäti. Informácie, ktoré sú už uložené v dlhodobej pamäti nie sú tým postihnuté.

Pamäť sídli vo veľkom mozgu. Čo by pri tom mohlo byť vedecky dokázané je to, že bunky kôry veľkého mozgu sú zodpovedné za uchovávanie uvedomených obsahov pamäti v špeciálnej forme, pokým hypothalamus, jeden z vývojovo najstarších častí veľkého mozgu, je smerodajne zodpovedný za preberanie všetkých informácií z krátkodobej pamäti do dlhodobej pamäti. Ak sa hypothalamus poškodí alebo poruší, potom je preberanie a ukládanie značne obmedzené alebo dokonca absolútne nemožné. Keď sú časť alebo dokonca viaceré časti veľkého mozgu poškodené alebo zničené, potom prichádza k prípadu, že pamäť je v dôsledku utrpených škôd neostrá a nepresná, má medzery a je nesúvislá alebo je dokonca vôbec ne-

ist. Wird der Hippokampus beschädigt oder zerstört, dann wird die Übernahme und Speicherung gravierend beeinträchtigt oder gar absolut unmöglich. Wird ein Teil oder gar mehrere Teile der Grosshirnrinde resp. der Oberflächenpartie des Grosshirns beschädigt oder zerstört, dann tritt der Fall ein, dass das Gedächtnis infolge des erlittenen Schadens unschärfer und ungenauer, lückenhaft und sprunghaft oder gar völlig unbrauchbar wird. Ein Fall, der jedoch niemals eintreten kann, wenn keine Verletzung oder Zerstörung an der Oberflächenpartie des Grosshirns erfolgt. Andernfalls vermag nur eine Gedächtnistrübung einzutreten, wenn das materielle Bewusstsein Unrat und Unbill aussendet, wodurch die Kommunikation mit dem Gedächtnis nicht mehr erfolgen kann, wie bereits erklärt wurde. Bei Beschädigung oder Zerstörung der Oberflächenpartie des Grosshirns werden Gedächtnis-Inhalte einfach gelöscht, wobei diese Inhalte jedoch nicht genau zu beschreiben sind, weil nicht festgelegt werden kann – wenigstens bis anhin nicht – welche Grosshirnrindeteile welche Informationen beherbergen.

Das Gedächtnis ist nicht nur ein Faktor, der durch die Grosshirnrinde getragen wird, denn im weiteren spielen auch noch sehr viele Nervenzellen und deren Synapsen eine massgebende Rolle. Darüber wissen die Lexikaner folgendes zu berichten:

Das Gedächtnis ist auch als ein gleichzeitig von vielen Nervenzellen und deren Synapsen getragener Prozess anzusehen. Dabei scheint die Bewahrung ähnlich wie bei einem Hologramm zu funktionieren: Die Information wird durch Überlagerung (Interferenz) zweier oder mehrer Informationskreise gespeichert, z.B. durch Überlagerung von Gesehenem mit Gehörtem, von Gelesenem mit bereits Gewusstem usw. Diese Theorie erklärt, weshalb das Lernen leichter fällt, wenn mehrere 'Eingangskanäle' zugleich beteiligt sind (diese Eingangskanäle werden in der Wissenschaft den Sinnen gleichgesetzt. Anm. Billy). Ebenso würden Wieder-

použitelná. Je to prípad, ktorý však nikdy nemôže nastať, ak neprišlo k zraneniu alebo poškodeniu povrchovej časti veľkého mozgu. V inom prípade dochádza iba k zakaleniu pamäti, keď materiálne vedomie vysielala zle a nedostatočne, na základe čoho nemôže nastať komunikácia s pamäťou, ako už bolo vysvetlené. Pri poškodení alebo porušení povrchovej časti veľkého mozgu sa obsahy pamäti jednoducho zmažú, pričom však nemusia byť tieto obsahy presne popísané, pretože nemôže byť zistené – aspoň doteraz nie – ktoré časti kôry veľkého mozgu ktorým informáciám poskytujú prístrešie. Pamäť nie je iba faktor, ktorého nositeľom je kôra veľkého mozgu, pretože v ďalšom zohráva určujúcu úlohu tiež množstvo nervových buniek a ich synapsy.

O tom môžu lexikológovia referovať nasledovné:

Pamäť musí byť tiež považovaná za proces, ktorého nositeľom sú mnohé nervové bunky súčasne s ich synapsami. Pritom sa zdá, že uchovávanie informácií funguje podobne ako pri holograme: Informácia je ukladaná prostredníctvom interferencie (vzájomného prenikania) dvoch alebo viacerých informačných kruhov, napr. prostredníctvom interferencie videného a počutého, čítaného a uvedomovaného atď. Táto teória vysvetľuje, prečo je učenie ľahšie ak sú zúčastnené viaceré "vstupné kanály" (tieto vstupné kanály sú vo vede postavené na roveň so zmyslami, poznámka od Billyho). Takisto by opakovania zostrili "hologram" a obsah pamäti by urobili ľahšie vyvolateľným; pozornosť pritom predstavuje istý filter, ktorý prepustí iba tie podráždenia, ktoré patria k práve posudzovanému.

holungen das 'Hologramm' verschärfen und den Gedächtnis-Inhalt besser abrufbar machen; die Aufmerksamkeit stellt hierbei gewissermaßen einen Filter dar, der nur die Reize hindurchlässt, die zu dem gerade Betrachteten gehören.

Die Hypothese, elektrische Erscheinungen des Ultrakurz-Gedächtnisses würden Erbsubstanz (DNS) dazu veranlassen Überträgersubstanz (RNS) herzustellen und nach deren Vorschrift Proteine zu synthetisieren, erklärt ebenfalls die Wirkung von Wiederholungen beim Lernen (hierbei wird eben sehr viel mehr Protein gebildet); sie erklärt aber zugleich, dass bestimmte Verhaltensweisen und auch Gedächtnis-Inhalte mit der DNS vererbt werden können.

Eine andere Hypothese nimmt an, dass beim Lernen bestimmte Nervenzellen durch besonders gut leitende Nervenverbindungen oder neue Synapsen verknüpft werden und z.B. Wiederholungen diese Bahnen gewissermaßen 'einschleifen'.

Auf jeden Fall hinterlassen Gedächtnis-Inhalte Spuren im Gehirn (Engramme). Der dem Gedächtnis gegenläufige Vorgang ist das Vergessen, doch ist dieser Vorgang noch völlig ungeklärt, wobei jedoch sicher ist, dass Inhalte des Langzeit-Gedächtnisses nicht immer ins Bewusstsein gerufen werden können; in Hypnose dagegen sind oft bereits 'vergessene' Gedächtnis-Inhalte aber doch noch abrufbar.

Soweit die Lexikaner, die auch deutlich darauf hinweisen, dass die heutige Wissenschaft noch sehr viele Dinge zu ergründen hat und vielen Geheimnissen noch nicht auf die Spur gekommen ist. Dabei ist hier besonders das 'Vergessen' angesprochen, das die

Hypothese, že elektrické úkazy ultrakrátkej pamäti by dávali podnety vrodenej (DNS) substancii, aby vyrábala substanciu prenášania (RNS) a podľa jej predpisu syntetizovala proteíny, vysvetľuje tiež pôsobenie opakovaní pri učení (pri tomto sa tiež vytvára veľa proteínu); horeuvedená hypotéza vysvetľuje zároveň, že určité spôsoby správania a tiež obsahy pamäti môžu byť s DNS vrodené.

Iná hypotéza predpokladá, že pri učení sú spájané určité nervové bunky prostredníctvom obzvlášť dobre vodivých nervových spojení alebo nových synapsí a napr. opakovania tieto dráhy istým spôsobom "zabrusujú".

V každom prípade zanechávajú obsahy pamäti v mozgu stopy (Engramy). Protichodný proces k pamäti je zabúdanie, avšak tento proces nie je ešte objasnený, pričom je však isté, že obsahy dlhodobej pamäti nemôžu byť do vedomia vyvolané vždy, v hypnóze naproti tomu sú ale predsa často už "zabudnuté" obsahy pamäti vyvolateľné.

Potiaľ lexikológovia, ktorí aj zreteľne poukazujú na to, že dnešná veda musí ešte veľa vecí zdôvodniť a mnohým tajomstvám musí ešte prísť na stopu. Pritom je tu myslené zvlášť na "zabúdanie", ktoré vedci dodnes ešte nezvládli zdôvodniť, hoci riešenie na to je tak jednoduché, totiž, že zodpovedný za to sú nečistota a odpad ako i zlé a škodlivé z materiálneho vedomia, ako už bolo vysvetlené. To rieši tiež záhadu toho, čo tu je uvedené slovami:

Wissenschaftler bis heute noch nicht zu ergründen vermochten, obwohl die Lösung dafür so einfach ist, nämlich dass dafür der Unrat und Schutt sowie die Unbill usw. des Materiell-Bewusstseins zuständig sind, wie bereits erklärt wurde. Das löst auch das Rätsel dessen, das da angeführt wird mit den Worten:

Der dem Gedächtnis gegenläufige Vorgang ist das Vergessen, doch ist dieser Vorgang noch völlig ungeklärt, **wobei jedoch sicher ist, dass Inhalte des Langzeit-Gedächtnisses nicht immer ins Bewusstsein gerufen werden können; in Hypnose dagegen sind oft bereits 'vergessene' Gedächtnis-Inhalte aber doch noch abrufbar.**

'Vergessenes' ist also wider jede negierende Theorie, dass dieses einfach 'vergessen' bleibt, also doch noch abrufbar. Das heisst, dass also einmal 'Vergessenes' doch wieder vom Gedächtnis als Erinnerung an das Bewusstsein freigegeben wird oder werden kann, wenn bestimmte Umstände dazu in Erscheinung treten. Die Lösung dafür ist simpel einfach:

Wird der Schutt, die Unbill und der Unrat und sonst alles das materielle Bewusstsein Belastende von diesem abgezogen, vernichtet und vertilgt, dann funktioniert auch die Kommunikation zwischen dem Materiell-Bewusstsein und dem Gedächtnis wieder, und zwar je nach dem Grad, wie das Bewusstsein von seiner Last und Hemmung befreit worden ist. Wird das Bewusstsein nicht mehr durch Unrat, Gift, Schutt und Unbill oder durch sonstige Übel wie Kummer und Sorgen sowie andere Dinge belastet, dann kann es sich wieder mit dem Gedächtnis verständigen, das dann praktisch automatisch auch 'schon längst Vergessenes' wieder freigibt.

Protichodný proces k pamäti je zabúdanie, avšak tento proces nie je ešte vôbec vysvetlený, **pričom je isté, že obsahy dlhodobej pamäti nemôžu byť do vedomia vyvolané vždy; v hypnóze naproti tomu sú ale predsa už "zabudnuté" obsahy pamäti vyvolateľné.**

"Zabudnuté" je teda proti každej negujúcej teórii, že toto jednoducho zostane "zabudnuté", teda predsa len ešte vyvolateľné. To znamená, že teda raz "zabudnuté" je predsa len pamäťou ako spomienka uvoľnené do vedomia alebo môže byť uvoľnené do vedomia, ak sa zjavia isté okolnosti. Riešenie pre toto je veľmi jednoduché:

Ak bude odpad, nečistota a zlo a všetko to čo zaťažuje materiálne vedomie premiestnené, zničené a pohltené, potom opäť funguje i komunikácia medzi materiálnym vedomím a pamäťou a síce podľa stupňa, ako bolo vedomie oslobodené od jeho záťaže a brzdy. Ak nebude vedomie viac zaťažované odpadom, nečistotou, škodlivinami alebo iným zlom ako sú zármutok a starosti alebo inými vecami, môže sa opäť dorozumievať s pamäťou, ktorá potom prakticky automaticky zase uvoľní tiež "už dávno zabudnuté".

Tak jednoduché je to teda, na to aby človek spoznal pravdu, skutočnosť, nemusí byť ešte žiadnym spôsobom vedecky vzdelaným, ako to mnohí "vzdelanci" predpokladajú – žiaľ.

Avšak ešte musí byť poukázané na jeden bod, o ktorom nepadlo

So einfach ist das also in Wahrheit, eine Tatsache, um die zu erkennen man in keiner Weise wissenschaftlich gebildet sein muss, wie viele der 'Gebildeten' dies annehmen – leider.

Nun ist jedoch noch ein Punkt anzusprechen, von dem bisher noch mit keinem Wort die Rede war, und zwar die Vererbbarkeit des Gedächtnisses. Diese Vererbbarkeit bezieht sich darauf, dass durch die Zeugung von Nachkommen durch bestimmte Vorgänge, die hier leider nicht erklärt werden dürfen, auch Vererbungen von Gedächtnis-Impulsen erfolgen. Daher kommt es auch, dass Nachkommen oft über Informationen im Gedächtnis verfügen, die zuvor nur bei deren Eltern existierten, und die sowohl in den mütterlichen als auch in den väterlichen Bereich hineinbelangen. So kommt es vor, dass Nachkommen über Gedächtnis-Informationen verfügen, die in keiner Weise aus einem ihrer eigenen Wahrnehmungsbereiche irgendwelcher Art herkommen, sondern vom leiblichen Vater oder von der leiblichen Mutter.

Es muss auch noch ein Wort gesprochen werden über die Merkfähigkeit des Menschen, die vom einen zum andern sehr verschieden sein kann. Die Qualität des Gedächtnisses ist aufgebaut auf der Merkfähigkeit der betreffenden Lebensform und ist individuell also sehr verschieden. In erster Linie hängt die Merkfähigkeit des Menschen davon ab, wie intensive seine Konzentration auf eine Wahrnehmung irgendwelcher Art ausgerichtet ist. Je grösser die konzentrierte Aufmerksamkeit ist, desto ausgeprägter ist die Merkfähigkeit, denn durch die Konzentration und Aufmerksamkeit wird die Menge und die Qualität dessen bestimmt, was als Information in das Gedächtnis gelangt und mit welcher Kraft es dort gespeichert wird, so also entweder als Prozess und Faktor des Ultrakurzzeit-Gedächtnisses oder des Kurzzeit-Gedächtnisses oder des Langzeit-Gedächtnisses.

Bei der Konzentration resp. Aufmerksamkeit spielt der jeweilige Zustand des Menschen natürlich eine sehr grosse Rolle, so nämlich z.B., ob er oberflächlich ist oder ausgeglichen, pedantisch oder gleichgültig usw. Auch spielt die jeweilige Verfassung eine massgebende Rolle, wie z.B. Ermüdungsgrad, Gefühlsbeteiligung, Mitfühlen und Mitleben, Friedlichkeit, Aggressivität,

ani slovo a síce dedičnosť pamäti. Táto dedičnosť sa vzťahuje na to, že prostredníctvom plodenia potomkov pri určitých procesoch, ktoré tu žiaľ nesmú byť vysvetľované, tiež prichádza k dedeniu pamäťových impulzov. Preto prichádza k tomu, že potomok disponuje často informáciami v pamäti, ktoré predtým existovali iba u jeho rodičov, a ktoré zasahujú tak matkinu ako i otcovu oblasť. Tak sa stáva, že potomkovia disponujú pamäťovými informáciami, ktoré nepochádzajú v žiadnom prípade z ich vlastnej vnemovej oblasti, ale od fyzického otca alebo od fyzickej matky.

Ešte sa musí spomenúť pár slov o schopnosti pozorovania, ktorá môže byť od jedného k druhému veľmi rozdielna. Kvalita pamäti je vybudovaná na schopnosti pozorovania zodpovedajúcej životnej formy a je individuálna, teda veľmi rozličná.

V prvom rade je schopnosť pozorovania u človeka závislá na tom, ako intenzívne je zameraná jeho koncentrácia na vnem istého druhu. Čím väčšia je koncentrovaná pozornosť, tým výraznejšia je schopnosť pozorovania, lebo prostredníctvom koncentrácie a pozornosti je určované množstvo a kvalita toho, čo sa ako informácia dostane do pamäti a s akou silou to tam bude uložené, tak teda ako proces a faktor ultra-krátkodobej pamäti alebo krátkodobej pamäti alebo dlhodobej pamäti.

Pri koncentrácii resp. pozornosti zohráva prirodzene veľkú úlohu i súčasný stav človeka, či je totiž napr. povrchný alebo vyrovnaný, pedantný alebo ľahostajný atď. Rozhodujúcu úlohu hrá tiež aktuálny stav a nálada ako napr. stupeň únavy, podiel citov, pocit súcitu a spolužitia, mierumilovnosť, agresivita, pokoj vo vnútri i navonok ako i mnohé iné sprievodné okolnosti, ktoré hovoria za alebo proti záujmu vstúpenia informácie do pamäti.

Tu ale existuje ešte "druh vstúpenia", ktorý má veľký význam. Pri tomto sa musia rozlišovať rozličné druhy a typy. Tak existuje auditívny alebo akustický typ, ktorý sa môže lepšie koncentrovať na po-

Ruhe im Inneren und Äusseren sowie viele andere Begleitumstände, die für oder gegen das Interesse der einzuprägenden Informationen in das Gedächtnis sprechen.

Da gibt es aber noch die 'Art des Einprägens', die sehr von Bedeutung ist. Hierbei sind verschiedene Arten von Typen zu unterscheiden. So gibt es den auditiven oder akustischen Typus, der sich besser auf etwas Gehörtes konzentrieren und sich folglich dieses auch besser merken kann. Der optische Typus ist auf Gesehenes 'spezialisiert', und der gefühlsmässige Typus spricht eher auf Gefühls-Wahrnehmungen an, während andere auf Vorstellungen oder auf Berührungen oder Düfte und Gerüche usw. ansprechbarer sind, wodurch ihre Merkfähigkeit eben darauf ausgeprägt ist.

Beim Menschen herrscht die höchste **Aufnahmeschnelligkeit** während des Schulalters vor, während die höchste **Aufnahmegenauigkeit** im Alter zwischen 20 bis 25 Jahren liegt. Im Prozess des Alterungsvorganges nehmen Aufnahmeschnelligkeit und Aufnahmegenauigkeit ab, was nicht zuletzt mit der abnehmenden Zellerneuerung und so also mit dem Alterungsprozess direkt im Zusammenhang steht.

Von den Tieren haben (ausser den Mesozoa – Wenigzeller – und den Schwämmen) alle vielzelligen Tiere ein Gedächtnis.

An der Erforschung des Gedächtnisses sind nebst Psychologen, Medizinern, Biologen, Biochemikern und Kybernetikern auch Wissenschaftler vieler anderer Richtungen beteiligt, wodurch die Forschungsmethoden äusserst unterschiedlich sind. Von der heutigen Psychologie werden nebst der eigentlichen 'Erscheinung' Gedächtnis ganz besonders die Bedingungen untersucht, die das Registrieren und Erinnern beeinflussen. Unter informationstheoretischem Aspekt wird das Gedächtnis als Speicher mit einer begrenzten Aufnahmekapazität aufgefasst. In dieser Form soll es als Selektor wirken (Auswahl des Wahrgenommenen und Erlernten) und als Modifikator (Veränderung der Inhalte nach subjektiven wie strukturellen Prinzipien).

Wenn gesagt ist, dass die Qualität des Gedächtnisses auf der Merkfähigkeit der jeweils betreffenden Lebensform aufgebaut ist, dann ist diese Merkfähigkeit nicht nur davon geprägt, wie

čuté a následne si toto i lepšie zapamätať. Optický typ je "špecializovaný" na videné, a citový typ oslovia skorej citové vnemy, pokým druhé reagujú na predstavy, dotyky, vône alebo pachy atď., čím je ich schopnosť pozorovania práve na to zameraná.

U človeka prevláda najvyššia **rýchlosť prijímania v školskom veku**, pokým najvyššia **presnosť prijímania** leží medzi 20 až 25 rokom. V procese starnutia sa rýchlosť a presnosť prijímania znižujú, čo v neposlednom rade súvisí so zníženou schopnosťou obnovy buniek a tak teda priamo s procesom starnutia.

Zo zvierat majú všetky (okrem Mesozoa – prvokov – húb) viacbunkové živočíchy pamäť.

Na výskume pamäti sa podieľajú popri psychológoch, lekároch, biológoch, biochemikoch a kybernetikoch tiež vedci mnohých iných smerov, preto sú výskumné metódy veľmi rozdielne. Dnešná psychológia skúma popri samotnom "jave" – pamäť obzvlášť podmienky, ktoré ovplyvňujú registrovanie a spomínanie. Z hľadiska informačno-teoretického je pamäť chápaná ako zásobník s ohraničenou kapacitou prijímania. V tejto forme má pamäť pôsobiť ako selektor (výber vnímaného a naučeného) a ako modifikátor (zmena obsahov podľa subjektívnych a štruktúrnych princípov).

Ak je povedané, že kvalita pamäti je vybudovaná na schopnosti pozorovania zodpovedajúcej životnej formy, potom je táto schopnosť pozorovania ovplyvňovaná nielen tým, ako intenzívne je zameraná koncentrácia na vnímanie istého druhu, ale veľmi dôležitú úlohu tu v rozhodujúcej forme zohráva i evolučný stupeň. To ale zase znamená, že tiež rozum a rozvaha ako i celé racio sú rozvinuté, teda v nižšej alebo vyššej forme. Racio je zase ovplyvnené vývojovým stupňom materiálneho vedomia, čím teda rozličné faktory do seba navzájom zasahujú a sú navzájom spojené. Vo vzťahu k schopnosti pozorovania a teda ku kvalite pamäti stáva sa tým jasným a zrozumiteľným, že životná forma na nižšom evolučnom

intensive die Konzentration auf eine Wahrnehmung irgendwelcher Art ausgerichtet ist, sondern es spielt in massgebender Form auch die Evolutionsstufe eine äusserst wichtige Rolle. Das aber bedeutet wiederum, dass auch Vernunft und Verstand sowie die gesamte Ratio überhaupt entwickelt sind, so also in niedrigerer oder in höherer Form. Die Ratio wiederum ist geprägt durch den Entwicklungsstand des materiellen Bewusstseins, wodurch also verschiedene Faktoren ineinandergreifen und miteinander verbunden sind. Im Bezug auf die Merkfähigkeit und also die Qualität des Gedächtnisses wird dadurch klar und verständlich, dass eine Lebensform mit einem niederen Evolutionsstand eine geringere Fähigkeit der Gedächtnis-Speicherung aufweist, als dies bei einem höher evolutionierten Wesen der Fall ist. Ein Mensch mit einer geringen Gesamt-Entwicklung vermag also nicht gleich hohe Gedächtnisqualitäten nutzbar zu machen und aufzuweisen, wie dies für einen Menschen der Fall ist, der in einer hohen Evolutionsstufe lebt. Natürlich können z.B. bei Mensch und Tier besonders ausgeprägte Gedächtnisqualitäten in Erscheinung treten, auch wenn die betreffende Lebensform auf einer noch 'unterentwickelten' Evolutionsebene lebt oder bewusstseinsmässig geschädigt ist, doch weisen diese besonders ausgeprägten Gedächtnisqualitäten dann äusserst spezifische Formen auf. Das bedeutet, dass solche besonders ausgeprägten Gedächtnisqualitäten auf ein spezielles Gebiet ausgerichtet sind und sich nur in diesem zu bewegen vermögen. Dabei kann es in Erscheinung treten, dass ein bewusstseinsgeschädigter oder ein bewusstseinsmässig noch armütiger Mensch ein perfektes photographisches Gedächtnis aufweist oder ein Rechengenie sondergleichen ist, dem kein Computer standzuhalten vermag. Eine Tatsache, die darauf beruht, dass die betreffende Lebensform trotz ihrer bewusstseinsmässigen Behinderung, Beschränktheit, Schädigung oder Unterentwicklung usw. sich doch bewusstseinsmässig auf einem speziellen Gebiet hoch entwickelt hat, vielleicht eben höher als normal, weshalb alles andere nachteilig beeinflusst wurde, wodurch die Gesamt-Evolution darunter zu leiden hatte und gehemmt wurde.

stupni vykazuje menšiu schopnosť pamäťového ukladania, ako je to u bytosti na vyššom evolučnom stupni. Človek na nízkom stupni celkového vývoja nie je teda hneď schopný využiť a ukázať vysoké pamäťové kvality, ako je to v prípade človeka, ktorý žije vo vysokom evolučnom stupni. Samozrejme sa môžu napr. u človeka a zvierata zjaviť obzvlášť výrazné pamäťové kvality, aj keď dotyčná životná forma žije ešte na "nedostatočne rozvinutej" evolučnej rovine, alebo je poškodená čo sa týka vedomia, predsa však vykazujú tieto obzvlášť výrazné pamäťové kvality mimoriadne špecifické formy. To znamená, že takéto obzvlášť výrazné pamäťové kvality sú zamerané na špeciálnu oblasť a sú schopné sa iba v tejto oblasti pohybovať. Pri tomto sa môže objaviť, že človek, ktorého vedomie je poškodené, alebo ktorý je vedomostne ešte chudobný má perfektnú fotografickú pamäť, alebo je taký počítačový génius, ktorému nie je schopný čeliť žiadny počítač. Skutočnosť, ktorá spočíva v tom, že zodpovedajúca životná forma sa napriek jej na vedomie sa vzťahujúcej prekážke, ohraničenosti, poškodeniu a nedostatočnej rozvinutosti atď. predsa len vysoko vyvinula a to v špeciálnej oblasti, možno viac ako je normálne, preto potom všetko ostatné bolo nevýhodne ovplyvnené, čím utrpela a bola brzdená celková evolúcia.

Gedankenkräfte

Was der Mensch denkt, das wird er ...

Jeder Mensch, der sich in Gedanken viel mit einer Sache beschäftigt, verfällt ihr früher oder später im Guten wie im Bösen. Werden bestimmte Vorstellungen oder Wünsche über längere Zeiträume hinweg fortdauernd gepflegt, dann tritt unweigerlich nach einem gewissen Zeitpunkt die entsprechende Handlung oder die Erfüllung des Wunsches ein, ganz von selbst und ohne besondere Willensentschlüsse. Genauso verhält es sich mit den Auswirkungen und dem Glauben an jede beliebige Religion. Nur dass hier eine heilige Figur, eine Floskel oder ein Firlefanz oder, wie meistens üblich, eine Gottheit ausschlaggebend ist. Der Glaube daran, dass Gott, ein Mensch in seiner Vertretung, ein Gegenstand oder irgendeine Formel eine ganz bestimmte Wirkung zu erzielen vermögen, lässt diese erwünschte Wirkung Wirklichkeit werden. Eine Wirkung, die in religiösen Kreisen mit Wunder und dergleichen bezeichnet wird.

Wunder ist ein Begriff für etwas, das der kleinwissende und unaufgeklärte Mensch immer dann für ein Geschehen oder sonstiges Vorkommnis gebraucht, wenn er sich den natürlichen Vorgang nicht erklären kann. Doch Wunder gibt es in Wirklichkeit keine, denn alles ist nach dem Gesetz des absolut wirksamen Geistes erklärbar, jenes Geistes, der in jedem Menschen selbst und in jedem Ding der gesamten Natur seinen bestimmten Platz inne hat. Eine Tatsache, die leider dem Gros der Menschheit unbekannt ist, die aber andererseits durch verschiedene Religionen unterdrückt wird – wissentlich oder unwissentlich, wobei ersteres wohl eher der Fall sein dürfte. Dies darum, weil alle jene weiterdenkenden Menschen keiner religiösen Richtung und keines Glaubens mehr bedürfen, weil ihre eigene Erkenntnis sie Gut und Böse erkennen lässt; dass allein das menschliche und natürliche Bewusstsein alles restlos zu beherrschen und zu schalten und walten vermag, was sie zu selbständigen und selbsthandelnden Menschen macht.

Sily myšlienok

Čo si človek myslí, tým sa stane...

Každý človek, ktorý sa v myšlienkach veľa zaoberá jednou vecou, prepadne jej skôr alebo neskôr v dobrom ako i v zlom. Ak sa dlhší čas a neprestajne pestujú určité predstavy alebo želania, potom po určitom čase nastane nevyhnutne konanie alebo splnenie želania, úplne samo od seba a bez zvláštnych rozhodnutí vôle.

Tak isto je to s dôsledkami a vierou v akékoľvek náboženstvo. Ibaže tu je rozhodujúca svätá postava, fráza alebo taľafatka, alebo, ako je to väčšinou bežné, nejaké božstvo. Viera v to, že boh, človek v jeho zastúpení, predmet alebo nejaká formula sú schopné docieľiť určité pôsobenie, umožní aby sa toto želané pôsobenie stalo skutočnosťou. Pôsobenie, ktoré je v náboženských kruhoch označované ako zázrak alebo niečo podobné.

Zázrak je pojem pre niečo, čo málo poznajúci a neosvietení ľudia potrebujú vždy pre nejaké dianie, alebo udalosť, keď si nevie vysvetliť prirodzený priebeh. Zázraky ale predsa v skutočnosti neexistujú, lebo všetko je vysvetliteľné podľa zákona absolútne pôsobiaceho ducha, ktorý má určité miesto vnútri v každom človeku a v každej veci celkovej prírody. Skutočnosť, ktorá je žiaľ veľkej časti ľudstva neznáma, ktorá je ale na druhej strane potláčaná rozličnými náboženstvami – vedome alebo nevedome, pričom asi skorej prvé bude ten prípad. To preto, lebo všetci dopredu mysliaci ľudia nepotrebujú viac žiadny náboženský smer ani žiadnu vieru, pretože ich poznanie im umožňuje aby rozpozнали dobro a zlo; že samotné ľudské a prirodzené vedomie je schopné všetko bezo zvyšku ovládnuť a nad všetkým vládnuť, čo ho robí samostatným a samostatne konajúcim človekom.

Die eigentlichen Entschlüsse und Handlungen jedes Menschen beruhen nur teilweise auf ganz bewussten Überlegungen; der grösste Teil entstammt jenem Bereich, der dem unmittelbaren Willenseinfluss entzogen ist, dem Unterbewusstsein, dem Kleinhirn oder dem Unbewussten, wie immer man es auch nennen will. Dort, in den verborgensten und unentwirrbaren Tiefen des Gehirns bereitet sich alles Tun und Lassen vor, das den Lebensablauf und das Lebensschicksal des einzelnen Menschen weitgehend bestimmt. Trotzdem wäre aber nichts verfehlter als die Meinung, dass der Mensch selbst keinen Einfluss auf den ganzen Gang und den Ablauf des Lebens hätte. Es wäre falsch zu denken, dass der Mensch lediglich ein tatenloser Zuschauer des eigenen Schicksals wäre, nur getrieben von allen dunklen oder lichtvollen Kräften und Strömungen, denen der einzelne je aufgrund seiner Vererbung, Erziehung und Umwelt ausgeliefert sei. Denn genau hier tritt die persönliche Gedankenkraft und die persönliche Lebenseinstellung jedes einzelnen in Aktion. Genau hier kommt jedem Menschen der Umstand zustatten, dass ausgerechnet diese verborgene Quelle seiner Entschlüsse, Handlungen, Taten und Wünsche, das Unterbewusstsein, das Unbewusste, ungeheuer weit selbst geformt werden kann durch das absolut bewusste Denken. Was der Mensch an Vorstellungen, Gedanken, Wünschen, Ideen und Phantasien usw. mit sich herumträgt, was er fortdauernd in Gedanken pflegt, das senkt sich sehr tief in sein Unbewusstes hinab und formt von dort aus sein Leben, seine Denkweise, seine Persönlichkeit und sein Schicksal.

Hier liegt die Handhabe zur Prägung und Erfüllung des Lebens und des Wesens des Menschen. Der Mensch stellt in seinem Charakter, seinen Handlungen, Taten und Wünschen genau das Produkt dessen dar, was und wie er denkt. Er verkörpert also in jeder Beziehung seine bewusstseinsmässige Einstellung, seine Kräfte, Erkenntnisse und seinen Willen. Der Querschnitt der Gedankenwelt, das ist absolut sicher, verkörpert genau den Querschnitt des Lebenslaufes. Was ein Mensch nämlich denkt, das wird früher oder später eintreffen, denn jeder Gedanke ist eine ungeborene Tat, eine im Entstehen begriffene Handlung. Je

Vlastné rozhodnutia a činy každého človeka spočívajú iba čiastočne na celkom uvedomených úvahách; najväčšia časť pochádza z tej oblasti, ktorá je odňatá bezprostredne vplyvu vôle, podvedomiu, malému mozgu alebo bezvedomiu, akokoľvek to už chce byť nazvané. Tam, v najskrytejších a spleťtých hĺbkach mozgu sa pripravuje všetko správanie a počínanie, ktoré ďalekosiahlo určuje priebeh života a životný osud jednotlivého človeka. Napriek tomu by nebolo nič pomýlenejšie ako názor, že človek sám nemá žiadny vplyv na celý chod a priebeh života. Bolo by nesprávne myslieť si, že človek je iba nečinný divák vlastného osudu, iba poháňaný všetkými temnými či žiarivými silami a prúdeniami, ktorým je jednotliviec na základe jeho zdedených vlastností, výchovy a životného prostredia vydaný. Lebo presne tu vstupuje do akcie osobná sila myšlienok a osobný postoj k životu každého jednotlivca. Práve tu sa zide každému človeku tá okolnosť, že práve tento utajený zdroj jeho rozhodnutí, konania, činov a želaní, podvedomie a bezvedomie môže byť mimoriadne silne samo formované prostredníctvom absolútne uvedomelého myslenia. Aké predstavy, myšlienky, želania, nápady a fantázie nosí človek v sebe, akými myšlienkami sa neustále zaoberá, to klesne hlboko dolu do jeho podvedomia a formuje odtiaľ jeho život, spôsob myslenia, jeho osobnosť a jeho osud.

Tu je argument pre charakteristické črty a naplnenie života človeka. Človek predstavuje s jeho charakterom, jeho konaním, skutkami a želaniami presne produkt toho, čo si a ako myslí. On stelesňuje teda v každom vzťahu jeho uvedomený postoj, jeho sily, poznatky a jeho vôľu. Prierez svetom jeho myšlienok, to je absolútne isté, stelesňuje presne prierez behu jeho života. Čo si totiž človek myslí, to skôr alebo neskôr nastane, lebo každá myšlienka je nenarodený čin, konanie zahrňajúce vznik.

öfter ein Gedanke gepflegt und je intensiver er gehegt wird, desto stärker quillt er auf und drängt unhemmbar zur Verwirklichung; genauso wie ein Samenkorn durch die ständige Feuchtigkeit aufquillt, keimt, Wurzeln schlägt, wächst und sich dann zur Ähre entfaltet.

Kein Mensch vermag im gegebenen Augenblick völlig frei zu handeln, insofern als seine Richtlinien seiner Gedanken- und Vorstellungswelt von vornherein über die Art und den Charakter seines Tuns und Handelns entscheiden. Was der Mensch lange genug in Gedanken mit sich herumgetragen hat, löst in ihm ganz unbewusst seine wirkliche Bewusstseinsrichtung aus, die wie ein perfekter automatischer Mechanismus die entsprechenden Entschlüsse und Taten seinem Wesen gemäss entfaltet und zur Wirkung bringt. Folglich ist es also für den Verlauf und Erfolg des Lebens nicht von grosser Bedeutung, welche Anstrengungen im gegebenen Falle unternommen werden, um gestellte Aufgaben zu lösen oder einmal gesteckte Ziele zu erreichen. Vielmehr ist es von grosser Wichtigkeit, mit welcher gedanklichen Grundeinstellung an das Leben und an eine Aufgabe oder ein Ziel herangetreten wird. Jede Bewusstseinshaltung oder Lebenseinstellung bewirkt eine ganz bestimmte Ausgangsstellung für das Charakter-, Tat- und Philosophieleben. Dieses allein entscheidet darüber, ob der Mensch als einzelner den richtigen Start findet, ob er mit Sicherheit oder mit Unsicherheit ein Werk beginnt.

Gewohnheiten, Neigungen und bestimmte Taten sind die Entwicklungen dementsprechender Gedanken, die im Laufe der Zeit schliesslich eine derartige Macht über den Menschen gewinnen, dass sie seinen ganzen Charakter verändern und ihm gewaltsam seinen Stempel aufprägen. Kranke, unscheinbare Gedanken, Wünsche und Phantasien, fortdauernd und täglich genährt, werden zu alles beherrschenden Dämonen. Doch diese vermag man wieder zu vernichten, wenn man ihnen die Kraft des Lebens entzieht, nämlich die Gedanken und Vorstellungen, aus denen sie entstanden und genährt worden sind.

Gedanken formen jedes einzelne Leben, dies kann jeder Mensch selbst aufmerksam an sich prüfen. Und jeder wird diese Tatsache bestätigt finden: So reich ein Leben an guten, vorwärtsweisenden

Čím častejšie je myšlienka pestovaná a intenzívnejšie hájená, tým silnejšie sa dvíha a tisne sa nezadržateľne k realizácii; presne tak isto ako osivo prostredníctvom stálej vlhkosti napučí, klíči, zapustí korene, rastie a rozvinie sa potom do klasu.

Žiadny človek nie je schopný konať v danom okamžiku úplne slobodne, nakoľko jeho myšlienkový svet a svet jeho predstáv ako jeho smerové línie rozhodujú o druhu a charaktere jeho činnosti a konania. Čo človek dosť dlho zo sebou v myšlienkach nosil vyvolá v ňom celkom nevedome jeho skutočný smer vedomia, ktorý rozvíja ako perfektný automatický mechanizmus zodpovedajúce rozhodnutia a činy jeho bytosti. Následne nie je teda pre priebeh a úspech života veľmi dôležité, akú námahu človek v danom prípade vynaložil, aby vyriešil zadané úlohy alebo dosiahol vytýčené ciele. Oveľa dôležitejšie je, s akým základným myšlienkovým postojom sa pristupuje k životu alebo k nejakej úlohe či cieľu. Každé stanovisko vedomia alebo životný postoj spôsobí celkom určité východzie postavenie pre charakterový, činnostný a filozofický život. Toto samotné rozhoduje o tom, či človek ako jednotlivec nájde ten správny štart, či začne dielo s istotou alebo s neistotou.

Zvyky, sklony a určité činy sú rozvojom tomu zodpovedajúcich myšlienok, ktoré nakoniec v behu času získajú takú moc nad človekom, že zmenia celý jeho charakter a násilne mu vtlacia ich pečať. Choré, nenápadné myšlienky, želania a fantázie, neustále a denne živené, sa stanú démonmi, ktorí ovládajú všetko. Predsa je však človek schopný ich opäť zničiť, keď im človek zoberie silu života zvnútra, totiž tie myšlienky a predstavy, z ktorých sami vznikli a boli živené.

Myšlienky formujú každý jednotlivý život, toto si môže každý človek sám na sebe pozorne vyskúšať. A každý bude túto skutočnosť považovať za potvrdenú:

Ako bol život bohatý na dobré dopredu poukazujúce a životne

und lebensrichtigen Gedanken war, so gross und lebensrichtig waren die Erfolge. So viel Unsinn, Verzagtheit, Kleinmut und Lebensunrichtigkeit es enthält, so reich war es an Enttäuschungen, Entbehrungen und Leid. Nur starkes, weiträumiges und mutiges Denken führt das Leben empor, während schwächliches, engstirniges und verzagtes Denken alles niederdrückt, zerbricht und schlussendlich vernichtet. So hat im Grunde genommen jeder einzelne Mensch, ja gar jede Familie und jedes Volk genau das Schicksal und das Leben zu leben, das sie sich in Gedanken selbst bereiten. Mitleid wäre da völlig fehl am Platze, denn jeder einzelne Mensch, jede Familie und jedes Volk könnte sich selbst helfen, wenn sie es nur wollten. Wie treffend lassen sich doch da die uralten Worte einer Weisheit einfügen: "Des Schicksals Schmied ist der Mensch selbst."

Nur jener Mensch bleibt im Leben nicht auf halbem Wege liegen, den die ungeheure Schwungkraft seiner mächtigen Gedanken hoch emporträgt. Wer sich aber im andern Falle lieber mit deprimierenden und kleinmütigen Gedanken befasst, über erlebte Niederlagen und Enttäuschungen nachgrübelt und nicht von ihnen loskommt, wird selbst bei aller Anstrengung keine oder nur geringe Erfolge erzielen. Aus der Enge egoistischen Denkens, kleinmütiger Betrachtungen und selbstgefälliger Beurteilung heraus kann keinerlei lebensfähige Philosophie und somit keine positive Lebensrichtung und Lebensgestaltung entstehen. Wer von den Gedanken eines erlittenen Übels, einer Niederlage oder eines Versagens nicht loskommen kann, über den werden diese Übel, Niederlagen und Versagen abermals und immer und immer wieder hereinbrechen. Wer sich ständig vor Bösem, Missgeschick und anderem Übel fürchtet, der beschwört sie geradezu herauf, bis sie vernichtend auf ihn einschlagen. Mit Sorgen werden nur neue Sorgen gezüchtet, und wer in seiner Umgebung nur Missstände und Schattenseiten sieht, der gerät selbst in Missstände und auf die Schattenseiten des Lebens.

Mit unwiderstehlich magischer Gewalt zieht der Gedanke das an sich, worauf er sich richtet. Sobald jemand negativ an einen Abgrund denkt, stürzt er aus schwindelnder Höhe hinab, wird

správe myšlienky, tak veľké a životne správne boli úspechy. Koľko nezmyslu, malomyselnosti, zúfalstva a životných omylov život obsahoval, tak bol bohatý na sklamania, núdzu a utrpenie. Iba silné, rozsiahle a odvážne myslenie vedie život hore, pokým slabé, obmedzené a malomyselné myslenie všetko utláča, rozbíja a nakoniec zničí. Tak môže v podstate každý jednotlivý človek, každá rodina a každý národ žiť život či mať osud, ktorý si v myšlienkach sami pripravili. Súcit by bol na tomto mieste úplne nesprávny, lebo každý jednotlivý človek, každá rodina a každý národ by si mohol pomôcť, keby iba chcel. Veľmi vhodne sa tu dajú pripojiť prastaré slová jednej múdrosti: "Človek je sám kováčom svojho osudu".

Iba ten človek nezostane v živote ležať na polovici cesty, ktorého nesmierna odrazová sila jeho mocných myšlienok vynesie hore. Kto sa ale v inom prípade radšej zaoberá deprimujúcimi a zbabelými myšlienkami, hľba nad prežitými prehrami a sklamaniami a nezbaví sa ich, nedosiahne napriek námahe žiadne alebo iba malé úspechy. Z úzkosti egoistického myslenia, zbabelých úvah a samolúbych hodnotení nemôže v žiadnom prípade vzniknúť životaschopná filozofia a tým ani žiadne pozitívne životné smerovanie a utváranie života. Kto sa nemôže zbaviť utrpeného zla, porážky alebo zlyhania, toho bude toto zlo, prehry a zlyhania vždy opäť postihovať. Kto sa neustále obáva zla, nešikovnosti a iného nešťastia, ten ich práve vyvolá, až tieto na neho zničujúco udrú. So starosťami sú pestované iba nové starosti, a kto vidí v jeho okolí iba nešváry a tienisté stránky, ten upadne sám do nešvárov a do tienistej stránky života. S neodolateľnou magickou silou priťahuje myšlienka na seba to, na čo je zameraná. Akonáhle niekto negatívne myslí na nejakú skazu, zrúti sa zo závratnej výšky, bude roztrieštený a rozomletý a prepadne sajucej sile bezdnej hĺbky, ktorá je v skutočnosti iba odzrkadlením jeho vlastných myšlienok. Uvedomený pocit závratu je schopná porozumieť, rozpoznať alebo pocítiť iba bytosť vlastnia-

zerschmettert und zermalmt und verfällt der saugenden Kraft der bodenlosen Tiefe, die in Wirklichkeit nur die Widerspiegelung seiner eigenen Gedanken ist. Ein bewusstseinsmässiges Schwindelgefühl vermag nur ein bewusstseinbesitzendes Wesen zu erfassen, zu erkennen oder zu erföhlen, weil nur ein solches Wesen des Denkens fähig ist. Jede latente Gefahr kann also auch nur einem bewusstseinbesitzenden Wesen zur akuten ausarten, dies aber in dem Augenblick, da sich der Gedanke mit dieser Gefahr befasst. Genau in diesem Augenblick fällt nämlich die Entscheidung darüber, ob sie überwunden wird oder nicht. Ein Kind, sich noch keinerlei Gefahr und bewusstseinsmässiger Auswirkung bewusst, überwindet eine auftauchende Gefahr mit spielerischer Sicherheit, während ein Pessimist hingegen, aus lauter und nackter Angst und Besorgtheit, beinahe oder oft sogar schlagartig jede Abwehrkraft verliert und der Gefahr verfällt. Seine Angst oder sein Pessimismus rufen das Übel und die Gefahr förmlich herbei. So kann auch hier ein altes Sprichwort eingeflochten werden: "Dem Tode entrinnt nur jener Mensch, der ihn verachtet, doch den Verzagten holt er ein."

Ein ängstlicher Mensch und Versager wird das Leben nie meistern, denn Angst, Kleinmut, Verzagtheit, bewusstseinsmässige Gleichgültigkeit und Unregsamkeit zerstören auf die Dauer mit absoluter und grauenhafter Gewalt jede innere Sicherheit und jeden Willen des positiven Lebens. Die innere Sicherheit ist Grundvoraussetzung zur guten Gestaltung und Auswertung des Bewusstseins und des Lebens.

Lebensangst, Depressionen, Lebensunsicherheit und viele andere Dinge derselben Charakteren sind die Folgen verlorengegangener Lebens- und Bewusstseinsorientierung. Wenn das bewusstseinsmässige Leben des Menschen nicht mehr auf eine bestimmte Richtlinie ausgerichtet ist, verliert dieser das Fundament seiner Bewusstseins-Existenz. Keine Persönlichkeit und kein Charakter wachsen von selbst. Sie bilden sich heran, wachsen und entfalten sich an ganz bestimmten Leitgedanken. Einen Charakter zu besitzen bedeutet nichts anderes, als genau nach der bewusstseinsmässigen Richtlinie, deren Entwicklung und Fortkommen zu leben, daran festzuhalten und sie zu verfechten.

ca vedomie, pretože iba takáto bytosť je schopná myslenia. Každé potenciálne nebezpečenstvo môže teda vyústiť do akútneho iba u bytosti vlastniacej vedomie, to ale iba v tom okamžiku, keď sa myšlienka týmto nebezpečenstvom zaoberá. Presne v tomto okamžiku padne totiž rozhodnutie o tom, či bude prekonané alebo nie. Dieťa, ktoré si ešte neuvedomuje žiadne nebezpečenstvo a jeho uvedomované následky, prekoná vynárajúce sa nebezpečenstvo s hravou istotou, pokým pesimista naproti tomu, zo samého strachu a obáv, takmer alebo často dokonca i veľmi náhle stratí akúkoľvek obrannú silu a prepadne nebezpečenstvu. Jeho strach alebo jeho pesimizmus privolajú formálne nešťastie a nebezpečenstvo. Tu sa tiež môže vsunúť staré príslovie: "Smrti unikne iba človek, ktorý sa jej nebojí, ale zúfaleho dostihne".

Bojazlivý človek a ten, ktorý zlyhal, sa zo životom nikdy nevysporiada, pretože strach, malomyselnosť, zúfalstvo, uvedomovaná ľahostajnosť a pasivita zničia dlhodobu a s absolútnou a desivou silou každú vnútornú istotu a každú vôľu pozitívneho života. Vnútorná istota je základným predpokladom pre dobré utváranie a hodnotenie vedomia a života.

Strach zo života, depresie, životná neistota a mnohé iné veci toho istého charakteru sú následky stratenej životnej orientácie a orientácie vo vedomí. Ak uvedomovaný život človeka už nie je viac zameraný na určité zásady, stratí fundament jeho uvedomenej existencie. Žiadna osobnosť, žiadny charakter nerastú sami od seba. Vytvárajú sa, rastú a rozvíjajú sa na základe celkom konkrétnych základných myšlienok. Vlastniť charakter neznamena nič iné ako žiť presne podľa uvedomovaného princípu, jeho vývoja a napredovania, držať sa ho a obhajovať ho.

Podľa stavu vedomia a jeho vývoja je formovaný charakter jednotlivého človeka.

Tak je teda v silách a zväžení každého jednotlivého človeka, ako sa